

Foi'a acăsta ese totu a opt'a dî — dar prenumeratiunile se primescu în tôte dilele.

Prețul pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tôte societatile si bani de prenumeratiune
sunt de a trimit la Redactie:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

O anecdota istorica.

In timpurile trecute ómenii de ori ce clase, erau nobili, pentru că erau romani. Domnitorii candu voiau să afle suferintele și dorintele tierei și să le împlinescă, candu nu se duceau să le afle singuri, tramiteau vre unu capitanu de ai lor, și erau fórté siguri că va să li raporteze adeverulu. Candu ér unu oșteanu erá onestu și bravu, erá siguru de o recompenza din partea Domnitorului.

Eta unu faptu ce ni l'a povestit unu betranu:

In urm'a caderii lui Radu Mihnea de pe tronul Romaniei, vení Domnul Mateiu Basarabu. Elu ca să afle mai de aproape suferintele și dorintele tierei, causate de fanariotii adusi de fostulu Domn, trimise pe unu capitanu din cei mai credintiosi și sei si-i ordină să mérge din orasii in orasii și din satu in satu și să stringă tôte plangerile tierei.

Capitanulu plecă din Bucuresci, și dupa ce visătă mai multe orasie munteane, se întórse la cele campiane. Intr'unulu din aceste orasie, gasì înaintea unei case publice unu betranu soldatu pazindu de sentinelă. Curiositatea de a scí cum unu soldatu atât de betranu mai servesce inca in armia, facù pe capitanu să se apropie de elu și să-lu întrebă de căti ani este, de candu servesce in óste și care este motivul de n'a înaintat, ci se afla totu in gradu de josu intr'o astufel de vîrsta înaintata? dupa ce-i facù aceste întrebări, betranulu respunse astufel:

Sum de 70 de ani, domnule capitanu, sierbescu de 52 ani in ostire și am fostu in tôte resboiele ce a avută Mihaiu Eroulu cu Turcii la Calugarenii, la Nicopole și chiar in Turd'a unde l'a mancatu si răstignii. Mihaiu m'a facutu chiar pe campulu luptei caprarii. In urm'a lui Mihaiu a venit Domnul Sierbanu Voda și acestu-a a fostu Domnul bunu și bravu. Candu a venit in se Radu Mihnea Domnul, cu totu roiu de fanarioti dupa elu, am fostu alungat cu

toti oșteanii romani ce mai remasesera in armata și am trecutu in alte tieri straine unde am luat partea la mai multe batalie, cu multe neamuri: că-ci fanariotii nu ne mai lasă a luptă contra turcilor, că-ci diceau ei, stapanii nostrii.

Candu s'a suxit la domnia Domnului romanu M. Sa Mateiu Basarabu m'am intorsu in tiéra și am intrat ér in ostire, unde cum vedi me astu si acum.

Capitanulu miscat pana la sufletu de acăsta virtute și mandria romanésca, scóse o punga și-o dede.

— Primesc de ocamdata asta punga, dîse elu, si voi ingrigi, nobile betranu, să vorbescu M. Sale despre Dta.

— Die capitanu, dîse betranulu óre cum miscat, pretinescu darulu Dtale pentru că vine de la o anima romanésca și barbata; dar ori cătu de seraou sum, n'am ce face cu bani, pentru că n'am nici familia nici rude. Poti să dai acesti bani la alti ómeni, cari n'au ce să manance. Totu ce poti face pentru mine este să me duci la Bucuresci, să vedu pe M. Sa, că am audită că e omu de omenia și romanu adeveratu. Acăsta este tótă dorint'a mea și apoi să moriu.

Capitanulu lu-lu la Bucuresci, și candu se infatisă la Domnul ca să-i raporteze totu ceaflase prin tiéra, ceru voia să-l aduca și pe betranulu soldatu, spunendu-i tôte dorintiele sale. Domnul primi cu multiamire, și capitanulu a dôu'a dî se infatisă cu elu la palatu. Capitanulu intră înainte la Domnul, ér betranulu mai remase pucinu afară. La usi'a Domnesea se adă unu Fanariotu de paza.

— Betranule, dîse pazitorulu usiei domnesci, Mari'a Sa are obiceiu să dea bacsisii ómenilor cari vinu la dinsulu, mi-promiti că-mi dai și mie diumetate, ca să te lasu in launtru?

— Ti-dau și totu, dîse betranulu suridiendu, dupa unu momentu de cugetare.

Peste cîteva minute elu intră la Domnitoriu,

i sarută man'a; după ce-lu consultă a supra mai multoru dorintie ale poporului, candu era gata să plece, lu-intrebă, ce doresco să-i dea bacsisiu.

— Dorintă mea cea mai mare a fostu, M. Ta, să te vedu, te-am vodiutu, acum potu să dicu cu Simeonu Stilpniciu : Demite-me Domne, că am vediutu pe acelui-a care va mantuï patri'a romana de fanarioti ! Dar déca M. Vôstre voiti să-mi dati și altu ce-va, dati-mi ve rogu dôue palme, acestu-a e singurulu daru ce ceru.

Mateiu Basarabu voi să cera esplicări a supra acestui ciudatu daru; dar betranulu osteanu staru, și Domnul intilegandu că acésta e o gluma, lătinse usiurelu cu amendoue manile peste fatia, cum glumesce unu parinte cu unu copilu pe care lăubesce.

Candu betranulu esă afara, capitanulu i ceru diumetate din ce a luat. Betranulu i dede indată o palma și-dise : „am luat dôue palme, éta si tîe un'a.“ Indată se facu sgomotu în totu palatulu de acesta fapta și ajunse chiar pana la urechile Domnului.

Mateiu chiamă pe betranu și-lu întrebă ce l'a facutu să traga palma capitanului seu.

M. Ta ! disse betranulu, candu am intrat aici, capitanulu mi-a disu să împartu cu dinsulu ce-mi veti dă. M. Vôstra ati avutu bunetate a mi dă dôue palme, și eu m'am tienutu de vorba și i-am datu un'a. Daca la usi'a domnésca să ie pe diumetate, M. Ta, pe la usiele judecatorilor si celor alalte deregatorie de prin judetie, sum siguru, că se despoie lumea.

Mateiu, ca unu domnu bunu și dreptu, ordină numai decât degradarea și alungarea capitanului, și numirea betranului în locul seu. Elu pedepsi prevaricarea și misieli'a; resplati virtutea, cum trebuie să facă toti acei ce sunt chiamati a guvernă o națiune.

Corespondentia particularia a „Gurei Satului.“

Dev'a, 20 dec. 1869.

Cinstite Gur'a Satului !

Mi-icu bátorságulu, a me bagă și eu in ujságulu domniei tale, *) roganu-ve să faceti o tira de hely acestori igazolásiumi, ca să aretu cinstitului publicu ártatlanságulu mou.

Cu lacrime de sange am cetită in iubitulu nostru ujság „Gur'a Satului“, că nesce hoti și blasterati au scrisu mintiuni despre mine. Inse ei sunt el-lenségurile (O vai ! Gur'a S.) mele și au voită a-mi strică renumele la romani. Éta cum stă lucrulu.

Casin'a romana de aice, infinitiata din zsebulu meu, inca nu e closzlatva, pe langa tóte că rozsakaró-ii mei nu vreau să ajute casin'a, ci numai eu o sustienu. Eu ca romanu mare, am mutat'o la mine a casa, ea să nu fiu kényszeritve a merge de a casa, déca asiu avé kedve să cetescu ceva. Eu am facut'o, eu trebuie să o folosescu, și o voi tienă la cas'a mea, pentru ca toti cei alkotmányosi să vina mai cu dragu la mine și toti cei ce voru asculta de porunc'a mea, voru poté fi membri.

Dómne, dómne ! cătă și mai cătă au linsu bliidele mele, au beutu și voru mai bă din szilvoriulu

*) Poftim, poftim !

Gur'a Sat.

meu. Ce dracu le mai trebuie la prostii din aceastu comitat ! Si apoi mégis să nu asculte de mine ? Astă ar fi unu mare háladatlanság !

Apoi cas'a mea e ca o biserică, pôte veni oricine, ca să cante psalmi în onoreea magyar ministrului, erkölcsös utoron és módon. Ce mai voiti ?

Vedi dara cinstite „Gur'a Satului“, că nu este romanu mai derék ca mine nici in Copenhang'a.

Cu aceste remanu alu Cinstiei tale umilitu serbu

*Gydkányi Csuri
v-icze-ispány.*

Ce e nou in tiéra si lume.

Catara. Rescolatii de aice au adresat o rogare umilită generalului Auersperg ca să binevoieșca a mai tramite căte-va legiōne de ostasi contr'a loru, de ora-ce nu mai au — pe cine să bata.

Generalulu Auersperg, în urma cererei loru, au scrisu lui András, ca să trimita elu vr'o diece mii din milionulu honvediloru.

Rom'a. Conciliulu lucrăza necontentitu. Episcopii liberali — intre cari e a se numeră și santi'a sa vladiculu de la Oradea-marc, a asternutu o petiție conciliului, cerendu, ca canonicii din tota lumea să nu mai pôta tienă la cas'a loru gazdărie, ci numai — nospote. Inse majoritatea a decisu, ca să pôta tienă din ambele specie.

Bucuresci. Prunculu-Banatului nu mai scie ce să facă de luerulu multu. Se vorbesce, că va merge de aici in Itali'a, spre a cascigă lucratori pentru drumulu de feru. Dilele trecute a primitu o epistolă de la András in carea i-se scrie, să aiba de grigo, nu cumva să fie amagită din partea Romanilor de aice. Domni'a-lui — după cum ne spune — a respunsu, că nu a uitat inca maiestri'a de a portă doi bani in trei pungi.

Naseudu. Alegatorii lui Giga, — in urm'a proponerii lui din siedintă ultima a dietei, — i-au trimisu trei fonti de carnati prospeti și unu pitioru de porcu, — dar ca să nu se betegăsca cumva, au mai alaturat inca siepte glagi de — horinca.

Aradu. Pe aice se intempla lucruri forte minute. — In biserică romana se canta grecesce, cum de exemplu : „Ispolaeti Despota“ și altele. Déca careva blasphematu cutéză a cantă romanesce, santi'a sa vladiculu indată i dice : „nu-mi pasa de misi uni toti la dracu, dar asié ceva nu misi io suferi.“

Unii teologi inca se pôrta bine. In tota septembra se batu căte cu unu birtariu.

Studentii au compus unu coru bisericescu, dar Santie sale nu-i vine la socotela : „Catolicismulu cantariloru.“ Apoi si protopopulu Fistis se pôrta barbatesce. Dilele trecute a palmuitu pe strada unu teologu pentru că nu i-a facută matanía.

Inca una. Sperantă a să prefacutu in „Despre“, căte va dîle numai si trebuie să o înmormântâmu. — Lauda protegețorilor ! Bravo Domnilor de la Aradu !

Blasius. Consistoriulu metropolitanu e ocupat cu impartirea unui stipendiu. Grigea e forte mare, că intre concurrenti nu este nici unu nobilu, nici unu fiu alu cutarui oficialu dominicalu, si nici unu unguru. Pe semne se va face concursu nou.

Seini. Memorandulu si-are fructele sale. S'a inceputu edificarea gimnasiului romanesco.

Pest'a. Gig'a a auditu că diuariulu „Concordia“, care ese sub numele lui, inca mai esiste, pentru aceea dara s'a resolvit u a edá acea foia si pre venitoriu. O recomandâmu cetitorilor nostri. Este o foia de totu interesanta, precum amu mai spusu-o.

Gratulatiunile Gurei Satului.

— la sér'a de San-Vasiiu. —

Iubitilor meu cetitori!

Mi-am totu batutu capulu pentru a ve poté gratulá in poesia, inse m'a parasitu mus'a; — de siguru e dusa si dins'a la conciliu. Fiti dara buni si me iertati, ca sê ve gratulezu in prosa, — sciti bine că adi tóte sunt — prosaice.

Foteloru de maritatu le poftescu petitorii séu mai bine barbati avuti, că-ci sciu bine, ca ele nu-si pré batu capulu cu aceea, că cutare séu cutaro e betranu séu tineru, iubescé séu ba.

Dorescu ca nevestele betrane sê se insaneto-sieze prin ajutoriulu medicilor tineri, ér cele tinere se pôta merge la tóte scaldele.

Veduveloru tinere le dorescu barbati tineri, ér barbatiloru de insoratu fete bogate.

Dorescu sê piéra ómenii neactivi si betivi, ér gustulu de cetitu sê prinda radescina si intre romani.

Criticiloru le dorescu sê nu li se gate puiulu friptu si ulciorulu cu vinu, sê aibe ce rôde.

Diurnalistiloru le poftescu multi prenumeranti, ér publicului multe diuare bunc.

Teatrului din Bucuresci i dorescu multe piese originale, — ér noué unu Teatru natiunalu.

In fine la toti ve poftescu voia buna si sanitate — bani multi, ca sê ve prenumeranti la „Familia“ si „Gur'a Satului.“

Gur'a Satului.

San-Vasiiulu.

„Anulu nou“ la noi nu este,
Numai vechiulu San-Vasiiu
Ér sofi fara de veste
Candu craciunu-lu parasi.

Norocire, mîi mosnege!
Ce ne spuni de venitoriu?
Are multe capenege —
Pentr'ai nostri „aperatori?“ *)

Are multi baroni cu minte
Ca nobilulu de Aporu?
Si „umane arguminte“ **)
Contr'a „prostului“ poporu?

„Are tóte, câte cere
Seumpulu nostru Dualismu:
Legi cu cérne, furce-fere
Pentr'alu nostru Romanismu.

*) Honvéd!

**) Á la Aporu!!

„Dare multa, indoita
Pentru tiéra si poporu,
Si o limba legiuita —
Limb'a marelui Aporu!“

Multiamimu de fericire,
Bunulu nostru San-Vasiiu!
Dar cu d'asta prorocire
Pre la noi sê nu mai vii!

Botinescu.

TANDA si MANDA.

T. N'ai de cugetu, sê te prenumeri la „Concordia?“

M. Pentru ce?

T. Pentru că e cea mai buna foia in totu imperiulu lui Pist'a.

M. Nu te intielegu.

T. Vai prostu mai esti. Au nu scfi, că celu ce are „Concordia“, are tóte diuariele romanesco de pe fati'a pamantului.

M. Esplica-te. Nu te intielegu nici acuma.

T. O vai de capulu tau. D'apoi, sê scfi că in „Concordia“ nimica nu este originalu, ci tóte sunt furate din celelalte diuarie. Asié dara „Concordia“ e unu locu, unde se concentréza tóte diurnale. Pricepi?

M. Acuma te pricepu.

T. Frate Manda, óre ce s'a facutu Trénca si Flénca, — dóra au morit?

M. Ba. De a buua séma si ele s'a dusu la — conciliu.

Trema mare.

Séu nu e tremă destulu de mare pentru Gur'a Satului, candu n'are cu ce se ampla acestu locsioru, cu tóte că numai câte-va sfre i-ar mai trebui spre acestu scopu?

Dar stâi! Amu prins'o:

„**Invitatare de prenumeratiune la Gur'a Satului**, care va aparé si in anulu venitoriu totu cu limb'a lui cea romanésca, pentru

Unu anu 6 fl. v. a.

1/2 3 fl. v. a.

Grabit si ve prenumerati!“

Gur'a Satului.

O visiune viua a domnului Ciobanescu, secretariu de cancelaria.

Asiu voi să sciu totusi ce conduită ar avea feica mea fată cu mine, dacă ar moșeni 100,000 R. de la mătușă sa cea avuta.

Ea m'ar face să simtescu în gradul celor mari, că averea se trage de la ea.

Că ea poate să facă cu avereala să ce va voi, și că nu se va mai lasă și fi condusă de mine. Că eu încă pot dispune de miserabilă mea leăfă, precum mi va place mie.

Apoi, sciu că asiu ave visite destule: tôte mătusele din orașul s'ară adună la mine în fia-care dă, și n'asiu pot să cárnescu nici unu cuventu.

Neamurile cele frumose încă mi-aru face visite neîntreruptu, și eu asiu ave placerea de a locui în garderoaba.

De siguru, nu aru lipsi nici amicii de casa, cari aru face curtea pră bunel déonne.

Eu ar trebui să fiu multumită cu tôte, căci alt-motre asiu fi săliu să andu vorbo ca aceste: Ce ti-pasă rie? Nu traiesci tu din banii mei, cursito-riude?

Ei, drace! Să tune și să fulgere, dar nu vom ruferi una asemenea tratare. Tôte la grăncu pe ferestre cu 100,000 R. cu totu.

F'c'm e i'a; Barbate, pentru Didiu ce faci, tu nimicesci cu totulu încă și pucin'a economia ce o aveam.

Barbatulu: Ce! nu trebuie să-si ésa omulu din fire, candu are norocirea de a ave una asemenea femeia? — Asie! — (venindu-si în ori), tôte sunt bine era-si; ai norocu, că nu ai mosconită 100,000 R., că-ci ti-asin fi arestatu, că en încă um una cuventu în ras'a astu.

Proprietarul, redactorul respunditorul și editorul: Iosif Vulcanu.

Cu tipariul lui Alexandru Kocsy în Pestă. Piatră Pescilor Nr. 9.